

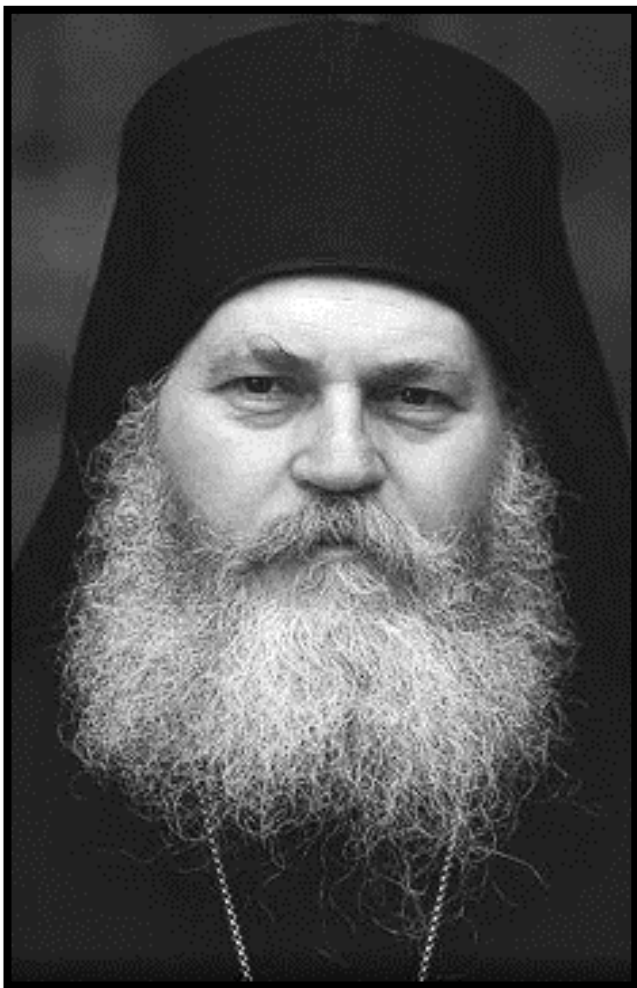
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă ai văzut vreun om care are pretenții de la alții și nu de la sine, să știi că acela este vătămat (adică este bolnav duhovnicește)”.

– Părintele Iosif Vatopedinul

Nr. 263 / 2 septembrie 2018

**PĂRINTELE EGUMEN
EFREM**

SFÂNTA MĂNĂSTIRE VATOPED
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

VIAȚA ADEVĂRATĂ ÎN TAINILE BISERICII

♦ **Nu doar noi, românii sau grecii, trecem prin momente foarte grele, ci lumea întreagă. Însă pentru noi, ca țări ortodoxe – ca Israelul cel nou al lui Dumnezeu – întrebarea trebuie pusă în mod diferit. Ce putem face, cum ne putem apăra sau cum ne putem pregăti pentru ceea ce urmează să vină?**

Criza economică acută care tulbură societatea și care va continua pentru multă vreme își are izvorul în criza duhovnicească ale cărei rădăcini adânci le găsim în umanismul căzut în înșelare al Apusului. Pentru că nouă ne-a fost predată nefalsificat dumnezeiasca descoperire a lui Hristos, responsabilitatea noastră ca țări ortodoxe devine deosebit de mare. Care este cea mai bună apărare și pregătire pentru relele ce vor să vină? Acea de a dobândi duhul și de a urma tradiția autentică a

Sfinților Părinți ai Bisericii Ortodoxe în întregul ei.

♦ **Vorbiți adesea despre importanța pe care trebuie s-o dăm unei vieți trăite în Sfintele Taine. Ce este această viață trăită în Sfintele Taine? S-o numim poate, mai bine, viață liturgică?**

Viața în Sfintele Taine este împărtășirea noastră de Tainele Bisericii începând cu Taina Pocăinței (Metanoia, Sfânta Spovedanie) și a Euharistiei (Dumnezeiasca Împărtășanie). Tainele Bisericii noastre nu sunt doar șapte. Acest număr este o influență a teologiei scolastice apusene. Tainele Bisericii sunt mult mai multe. Tunderea în monahism nu este oare Taină? Nu este oare Taină Sfințirea apei? Nu este oare Taină binecuvântarea preotului? Cred că termenul de „viață liturgică” nu este pe deplin satisfăcător fiindcă există Taine care nu au atingere directă cu Dumnezeiasca Liturghie.

♦ **Sfinția voastră spuneți că trebuie să ne spovedim și să ne apropiem de Sfintele Taine pe tot parcursul anului, pe când mulți dintre noi reușesc să se spovedească și să se împărtășească doar în cele patru mari posturi ale anului. Credeți că acest ritm nu este îndeajuns pentru viața duhovnicească a omului zilelor noastre?**

Sigur că nu este de ajuns. Este o greșeală să se spovedească și să se împărtășească creștinii doar de patru ori pe an! Dacă nu a căzut în păcate de moarte, păcate opritoare de la Sfânta Împărtășanie, creștinul se poate apropia des de Sfântul Potir, de două ori pe lună, de pildă, și se poate spovedi în fiecare lună sau de câte ori își simte conștiința împovărată.

♦ **Oare suntem noi vrednici să ne împărtășim atât de des? Nu există primejdia vulgarizării Dumnezeieștii Împărtășanii?**

Nimeni nu este vrednic de Dumnezeiasca Împărtășanie! Ne împărtășim spre a deveni vrednici! Dacă pregătirea este cea cuvenită, nu există primejdia vulgarizării Dumnezeieștii Împărtășanii sau a rutinei.

♦ **Care trebuie să fie rolul preotului în comunitățile creștine din lumea de astăzi?**

Preotul este mijlocitorul între popor și Dumnezeu, omul prin care credincioșii se înfățișează înaintea lui Dumnezeu. El este omul care la vremea săvârșirii Tainei duce la altarul ceresc al Mielului înjunghiat rugăciunile, chemările, cererile, durerile, strigătele tăcute ale inimii, mulțumirile membrilor Bisericii. El este tatăl care-și iubește turma și simte durerea ei, mângâietorul celor îndurerați și al oamenilor deznădăjduiți, slujitorul Sfintelor

Taine și îndeosebi al Dumnezeieștii Liturghii. La Liturghie el binecuvântează cu mâna lui pâinea și vinul, iar Dumnezeiescul Har le preface în Trupul și Sângele lui Hristos pentru ca apoi să le împărtășească credincioșilor. Acesta a fost dintotdeauna rolul preotului, și acesta rămâne până astăzi. Dar astăzi, din pricina generalizării păcatului, preotul este chemat să se confrunte și să rezolve probleme și situații complicate și variate. De aceea, el are nevoie de puterea și de luminarea de sus. I se vor dărui acestea dacă este om de rugăciune și trezvie, om al lucrării lăuntrice în general. Un astfel de preot își va asuma lucrarea dumnezeiască precum o pătimire și va deveni un punct de reper al întregii comunități creștine pe care o îndrumă. Și nu numai atât, dar va întrupa în el toată teologia Părinților și Tradiția Bisericii. Am cunoscut și cunosc astfel de preoți. Și încă ceva. Poți să înțelegi dacă un preot are lucrare bună sau nu, din aceea că are sau nu contacte și legături cu „centrele duhovnicești” care sunt mănăstirile.

♦ **Ce rol are duhovnicul în viața de familie?**

Poate contribui foarte mult la bunul mers și la unitatea familiei. De aceea, toți membrii familiei trebuie să aibă același duhovnic. Așa după cum există medicul de familie, trebuie să înțelegem și

necesitatea existenței unui duhovnic al familiei.

♦ **În ceea ce privește ascultarea, care trebuie să fie relațiile dintre soți în sânul familiei?**

Între soți ascultarea trebuie să fie reciprocă, cu toate că în familie capul este bărbatul. Fiecare trebuie să poarte slăbiciunile, toanele, cusururile celuilalt cu răbdare, cu pace, cu dragoste și blândețe. La vreme de ispită e bine să aștepte până trec norii supărării, ai mâniei, ai înverșunării și apoi să îndrepte lucrurile, însă întotdeauna cu smerenie și calm. Duiosia, vorba dulce și purtarea liniștită nu trebuie niciodată să lipsească. Un lucru foarte important este și tăierea reciprocă a vocii, fapt care aduce după sine pacea în casă. Tot așa și dialogul, lămuririle date unul altuia sunt necesare pentru că înlătură neînțelegerile.

♦ **Părinte Stareț, oare ce vremuri ne așteaptă?**

Vremuri grele și rele, foamete și sărăcie multă. Și se vor întinde pe mulți ani. Trebuie să stăruim în rugăciune pentru a dobândi putere lăuntrică, căci numai așa vom rezista furtunii greutăților și neorânduinelilor care vor veni.

E important să existe un program de rugăciune la care să participe întreaga familie și dimineața, și seara sau la mese. Rugăciunea lui Iisus se poate însă

spune pretutindeni, în toată vremea și în tot ceasul. De exemplu, te scoli dimineața, te speli, te îmbraci, cobori scările, te urci în mașină – peste tot să spui: *Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă!*

La Părintele Efrem, în pustia Katunakia a Sfântului Munte, a mers odată un om important, funcționar guvernamental, care i-a spus părintelui că are foarte mult de lucru și efectiv nu are când să se roage. Părintele i-a spus exemplul de mai sus cu sculatul de dimineață. După o lună omul acesta a venit la Părintele Efrem și i-a mărturisit că atât de puternic a lucrat rugăciunea înlăuntrul său, încât găsește clipe libere (el care spunea că nu are deloc timp să se roage) în care se dedică exclusiv rugăciunii.

♦ **În încheiere, vă rugăm să adresați un cuvânt poporului român.**

Le doresc să fie oameni așezați în Tradiția Bisericii noastre, să trăiască o viață adevărată în Tainele Bisericii, să se roage, să nu-și piardă curajul niciodată, să nu se deznădăduiască, ci să nădăduiască totdeauna în Iisus Hristos „Cel care poate să mântuiască”. Și pentru că se apropie intrarea noastră în „arena luptei pentru virtuți”, vă urez un Post Mare cu folos, cu multe roade duhovnicești, iar la sfârșitul lui să ne învrednicim a ne închina Mântuitorului nostru „Celui înviat din mormânt”.

Sursa: **Interviu cu Părintele Efrem, Starețul Mănăstirii Vatopedi, Trebuie să stăruim în rugăciune pentru a dobândi putere lăuntrică**, în Revista Familia ortodoxă, Nr. 26, 2013

PROGRAMUL LITURGIC

Vineri <i>7 septembrie</i>	18:00	Vecernia, Litia
Sâmbătă <i>8 septembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Nașterea Maicii Domnului</i>
	18:00	Vecernia
Duminică <i>9 septembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci</i>

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București